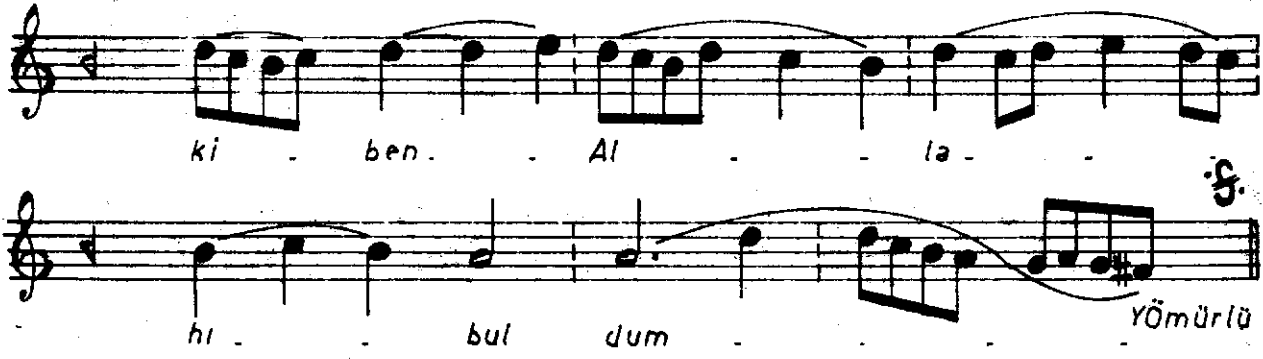

USSAK
ilâhî

NİM EVSAT

Mec nû nâ sor
du lar ley lâ
ni col du
Ley lâ gît ley ti la
a der di ken dil Mev ler lâ
de yi kal di a man dum
Be nim gön lü m
şim di bir ley
lâ bul du
yü rü ley lâ

Mecn  n'a sordular Leyl   nic'oldu
Leyl   gitti adı dillerde kaldı
Benim gönlüm Őimdi bir Leyl   buldu
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum
(Leyl   Leyl   derken Mevl  'y   buldum)

Bugün Mevl   gören Leyl  'ya bakmaz
Ulu a'le gören edn  ya bakmaz
Aya nazar eden yıldıza bakmaz
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum

Leyl  'y   besledi kuşlar dayalar
Mecn  n'un baŐ ında kuşlar yuvalar
Bize mesken oldu daĐ  lar ovalar
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum

Mecn  n arzul  y  p k  be'ye vardı
Halkaya yapıŐıp çok z  r   kıldı
Mecn  n Leyl   derken d  d  r   gördü
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum

Ő u ben yalvarırken sen n  z ederdin
Havayı gözetip perv  z ederdin
Cef  y   çok vef  y   az ederdin
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum

DERV  Ő  Y  NUS bu sırlardan a  ılma
Hakk'ın lutfun görüp gayre saçılma
  n  yet hak olan yerden ka  ınma
Y  r   Leyl   ki ben All  h'ı buldum (I)